

Panel:

Anne Sophia Hermansen · Bente Dalsbæk · Hans Hauge · Henrik Dahl · Jens Jonatan Steen · Lars Hovbakke Sørensen · Lars Østman · Mads Lebech · Mads Lundby Hansen · Michael Böss · Mikkel Vedby Rasmussen · Søren Hviid Pedersen · Ulla Tofte · Yildiz Akdogan

indspark

AF MADDS LEBECH
Adm. direktør, Industriens Fond

Socialt enzym

Socialt enzym er ikke et nyt Chr. Hansen produkt. Selvom de for så vidt med deres CSR-strategi nok kunne hævde at have det. Nej, det var Jesper Nygård, adm. direktør i det almene boligselskab KAB med meget mere, der i mandagens kronik i Politiken bragte begrebet på banen. Grundlæggende med en henvisning til, at såfremt den danske velfærdsmodel skal kunne overleve, skal der ske et opbrud i vanetænkningen. Egentlig gjorde han sig vel til talsmand for et balanceprincip. En vis mængde lodder i den offentlige vægtskål og en vis mængde i markedets, og så en genopfriskning af tankegangen om civilsamfundets rolle. Det sociale enzym skulle så på bedste vis få tre af det danske samfunds tandhjul til at glide med mindre friktion og modsætningskraft.

Kronikken rejser en diskussion om sammenhængskraften i samfundet. Med en konstatering af, at et velfungerende civilsamfund og aktiv social samhørighed er forudsætningen for, at der overhovedet kan opretholdes et velfærdssamfund. Den gode fornemmelse, det giver i maven at have været noget for nogen, og den merværdi, der kan skabes i forbindelse med aktiviteten, kalder Nygård for det sociale enzym.

MAN MÅ HÅBE det får lov at gå hen og blive en ganske spændende debat, da det kræver, at nogen tør sætte en slags prislap på såvel offentlige ydelser som frivillig indsats i forhold til, hvad markedet alene kan løse. Uden at ville støde nogen, kunne man vove at kalde det klassiske dyder som medmenneskelighed, omsorg og samfundssind. Det, som nogen tidligere nedladende kaldte hadtademe-aktivitet.

Derfor er det interessant, at diskussionen pludselig kan blive gangbar i en af »bevægelserne«. Vel nok til dels med afsæt i bekyrningen for, at mange af os lønmodtagere kunne føle os borte over aktiv social samfundsdeltagelse med undskyldning i en skattebillet med verdens højeste skattetryk som frinummer til ikke at behøve at være noget ekstra for nogen. Men også baseret på en erfaring og social indignation over de mange uløste opgaver, der er i grænsen mellem offentlig og privat social indsats.

DEN ØMME TÅ, der berøres i kronikken med fremhævelse af pligtsiden ved at være samfundsnyder, er dog også interessant. Her af mig stavet med en grammatisk ukorrekt bindestreg for ikke at blive misforstået. (Gen)introduktionen af, at borgere som stakkels Carina eller dovne Robert som ikke yder, ja, de bør som minimum give et nap med i frivilligt arbejde. Der nævnes et lokalt plejecenter eller som beboerdemokrater i en almen boligafdeling. For 50 år siden ville en som mig nok have dristet sig til at nævne snerydning hos en 85-årig nabo.

Stærkere fokus skal således i debatten sættes på ikke primært at kunne fordele velfærd, men særligt at sikre, at velfærdssystemerne ikke knægtter en samfundsøkonomisk bæredygtig udvikling. Det er her holdningerne mødes. Ikke om der skal være en offentlig eller privat sektor. Eller accept af markedets rolle for den sags skyld. Men om hvem eller hvad, der skal sikre vi holder en balance.

MORAL, ETIK og samfundssind ud fra også en næstekærlighed og ikke blot omfanget af egen gevinst, er dog ikke nyt. Det ligger for så vidt i kristendommens grundtese. Så kan vi få lidt mere af det ind i samfundet, som socialt enzym eller med et andet navn. Ja, så er meget vundet.

Skriv til debatredaktionen, **Berlingske, Pilestræde 34, 1147 København K**. Mail til debat@berlingske.dk

Læserbreve skal være korte og må højst være på 1.250 anslag inkl. mellemrum. **Opinionsindlæg** må være på 2.500 anslag inkl. mellemrum. **Kommentarer** 5.000 anslag inkl. mellemrum. **Kronikker** 7.500 anslag inkl. mellemrum.

Læserne skriver

Godt, Jens Rohde!

Det var med fornøjelse, at jeg, der er radikal, læste Jens Rohde og Erik Boels kronik om deres visioner for et stærkere EU.

Kronikørerne tager fat på vigtige dele af det europæiske samarbejde, og foreslår, at de EU-positive partier i Folketinget går sammen om et nyt nationalt kompromis, der skal sikre dansk indflydelse på en kommende traktatændring. Jeg kunne ikke være mere enig og håber, at regeringen vil tage invitationen op og igangsætte den svære, men nødvendige debat.

Et oplagt sted at starte var et opgør med rets- og forsvarsforbeholdene. Det har været den tidligere og nuværende regerings politik, at der skulle afholdes folkeafstemning om afskaffelse af de to forbehold. En diskussion om forbeholdene kunne danne afsæt for en bredere debat om i hvilken retning vi ønsker, at EU skal udvikle sig.

Rohde har efterfølgende fået drøje hug af Venstres ledelse. Løkke er citeret for, at Venstre har behov for en spidskandidat og ikke en debatør. Men hvis ikke en kandidat skulle fremlægge sine visioner, hvem skulle så? Jens Rohde er en visionær kandidat, der tør kæmpe for sine holdninger, og derfor fortjener han spidskandidatposten.

Charlotte Burgess
Vardegade 11
2100 København Ø

dagens brev

Når lyd skaber støj på linjen

Alle erfaringer viser, at akustikken er helt afgørende for, hvordan en bygning opleves – om den er velfungerende og behagelig at opholde sig i. Heldigvis er der nogle gode hjælpemidler. Med matematiske modeller kan vi beregne rumakustikken, allerede mens bygningen er på tegnebrættet. I den færdige bygning kan vi kontrollere akustikken med avancerede måleinstrumenter. Alligevel bliver vi gang på gang overraskede. Selv om alle standarder for god akustik er overholdt, og alt derfor på papiret er, som det skal være, så oplever brugerne noget andet.

Lad mig give et par eksempler: Vi har bygget en musikskole, hvor lydisoleringen er så effektiv, at man kan gå en tur igennem skolens gange uden at høre det mindste klemt fra musikeleverne, der øver sig inde i undervisningslokalerne. Det må vel være et eksempel på god akustik. Men nej. Der sker det, at musiklærerne begynder at sætte dørene til undervisningslokalerne på klem, så alle kan høre den lille pige, der slider i det for at lokke toner ud af violinen eller den unge virtuoso, der allerede imponerer med små klaverkoncerter.

Nogle lyde hører sig til. Når vi er på en musikskole, så forventer vi også at kunne høre det. Lydene er tegn på liv og på, at alt er godt og i orden. Stillehed virker helt forkert. Nu skulle man tro, at det samme også gør sig gældende i de åbne kontorlandskaber og i klasselokaler. Men sådan er det ikke.

Hørelsen kan vi ikke slå fra. Mennesket monitorerer konstant de omgivende lyde. Derfor kan vi ikke lade være med at følge med i alt, hvad der sker omkring os. I rum hvor mange mennesker arbejder med hver sin opgave, kan selv svage lyde virke forstyrrende. Derfor kan god akustik ikke generaliseres. Akustikken skal altid passe til det formål, som rummet bliver brugt til.

Lyd er stærkt billeddannende og billederne kræver opmærksomhed. Når det sker, så bliver lyd til støj på linjen.

Arkitekt Dorte Kristensen,
Kerkhoflaan 11a, 2585 JB, Den Haag

Storstrømsbro

Der er mange paralleller mellem Roms broer og vort eget dilemma med Storstrømsbroen!

Ponte Fabrizio, som vi så i TV, er truet af frådende vandmasser. Den blev bygget år 64 før Kristi og er Roms ældste bro. Bestilt af kejseren, som garanterede sig, at broen holdt i 50 år! I dag befærdet med biler og busser. Bygherrer og senere »vedligeholdere« var dybt uenige og uvenner i en sådan grad, at Paven hundreder af år senere beordrede fire arkitekter halshugget for uhøvisk optræden.

Skal vi også halshugge transportministeren og trafikansvarlige i de fire borgerlige partier for at forkludre opførelsen af en ny Storstrømsbro til erstatning for en ung kun 75-årig ruin? De ansvarlige for dette byggesjusk er forlængst heden gangne, kun i deres eftermæle kan de straffes.

Morale: Bliv enige og bygg kvalitet.

Bent Møller
Orebyvej 193, 4990 Sakskøbing

Brev til SKAT

Så skete det igen, man sætter skatter og afgifter op og tror så at pengene fosser ind i statskassen, men ak!

Jeg har i 16 år været den lykkelige ejer af såkaldte ønskenummerplader, (for den uindviede er det plader, hvor man selv bestemmer teksten, og de gælder i otte år). For nogen tid

siden fik jeg brev fra SKAT, at det var tid til fornyelse, pris: 6.200 kr. Jeg betalte inden for den givne tid. To dage senere fik jeg en ny opkrævning på 11.000 kr. Jeg ignorerede den, da jeg betragtede det som en fejl. Senere et brev om, at jeg skyldte SKAT 4.800 kr. Jeg skrev til SKAT at jeg havde betalt den første opkrævning inden for tidsfristen, men hvis de insisterede på 11.000 kr. var jeg ikke interesseret. Jeg har nu fået mine 6.200 kr. tilbage og almindelige plader på min bil. SKAT troede, de kunne tjene 11.000 kr., i stedet tabte de 6.200 kr. Jeg er sikker på, at jeg ikke er den eneste der ikke vil betale 11.000 kr. Er det i øvrigt lovligt at hæve prisen på en vare, efter at kunden har købt og betalt den?

John L. Gantzhorn
Nordre Strandvej 41
2791 Dragør

Nyd dog livet

I nogen tid har jeg reflekteret over, hvordan kan det være, at så mange af os er tilbageholdende og trykkede i vores væremåde. Godt nok er lidt flere uden job, men langt hovedparten har fået det meget bedre. Alligevel er det som om, der er en tung dyne som i flere år har lagt sig over det danske samfund. Alle taler om krise. Folk er lammede og foragede. I diskussionen med venner og familie er det typisk hullerne i osten, der bliver diskutert – ikke osten – mulighederne.

Men det kan måske ikke undre, når man som jeg følger med i diverse medier omkring, hvad der rører sig i Danmark og verden omkring os. Her til morgen læste jeg min lørdags-Berlingske og overskrifterne er deprimerende: 'Frygten for ham med den røde bil', 'Lindegaares lidelser', 'Hjort erklærer danskerne krig', 'Det kribler og krabber med mikrober i navlen', '172.000 danskere er flyttet til udlandet', 'Israel og Hamas optrapper konflikten', og så er jeg ikke engang kommet halvvejs igennem avisen. Sådan fortsætter det i denne tilfældigt udvalgte avis.

I anmeldelsen af Kim Larsens nye plade kan journalisten heller ikke dy sig for at konfrontere Kim Larsen med hans ret til at ryge og gøre grin med motionshelvedet. 'Det er sikkert ment som et skarpt, humoristisk indlæg i debatten om helse, frihed og ansvar. Men det er hverken morsomt eller stimulerende at lytte til, og der er også andre irriterende og ligegyldige indslag'. Nej, det ikke ligegyldigt – det er præcist ikke ligegyldigt. Redaktionerne har et ansvar for at vinkle historierne og langt hovedparten bliver efter min mening vinklet på en negativ eller forargende måde, som er med til at lægge en dyne ud over vores måde at agere på. Kom ud af dynen og prøv at se osten i stedet for hullerne og det gælder også jer journalister! Nu går jeg ud og nyder min tenniskamp med gutterne og så skal vi have løst verdenssituationen over en julefrokost!

Steen Højbye Mortensen
Hjortekæret 13, 2800 Lyngby